

ma tid både beswären och återkallelse-fristen till Consistorium inlemnades, ty nu mera kunna inga mistanlar falla på honom att hafwa föranstaltat om den senare; men hwad han kan hafwa inwerkadt på sine kamrater inom Consistorii-Expeditionen, till för-tigande af min mundteliga anmälan om beswärs-fristens oriktighet, blifwer en annan sak. Kanhända har han härigenom satt kronan på de tillställnings-gar, anstalter och stämpelningar, som fort före preswaleet i Normösa höllo icke blott menniskor, utan äfwen oskälige djur i spänd werksamhet. Men hade wi icke det nöjet, att, under den tid återkallelse-fristen bereddtes, se Consistorii vice Notarien Pettersson ibland oss, så wisade sig deremot hans käre broder, då, lifasom på waldagen.

Churu öfwertygad derom, att Consistorii utslag är olagligt, dels emedan Consistorium, då det samma utfärdades, icke hade undersökt, huruvida namnteckningarne å återkallelse-fristen woro sanne eller icke; dels emedan författaren af samma frist icke derunder tecknat sitt namn; dels emedan N. J. Abrahamson icke då innehade fullmakt af de öfrige beswärande att återkalla beswären; dels och emedan jag aldrig någonsin berättigat honom; att teckna mitt namn derunder; får jag likwäl i underdånighet förklara, att jag saknar medel att ensam utföra rättgången om beswären. De händelser, som i sebnare tider inträffat med preswal inom Linköpings Stift, och i synnerhet de anstalter, som tid efter annan blifwit widtagne för att förhindra, det undersökningarna, om anmärkte olagligheter, icke måtte wid werldslig Domstol förekomma, hafwa hos mig aflytt begäret att blifwa en martyr för den goda saken. Icke blott jag har i mitt hem och på andra ställen varit utsatt för hwarjehanda frestelser och försökkelser, utan en af mina wänner och grannar, som delar mina tänkesätt, har på wida förnämligare ställen blifwit hugnad med wänliga förhör, oakadt, efter min ensaldiga tanka, mine underdånige beswår torde vara så tydlige, att icke fråga kan, inför lägre myndigheter, uppstå om min mening dermed. Då min egendom icke är tillräcklig att ensam bestå de kostnader, som erfordras för beståndet af en, må hända långwarig rättegång, men jag deremot gerna på allt sått will biträda med upplysningar och bewis, så wägar jag påfalla den allmänna åklagare-maktens åtgärd till fullständigt utredande af detta inweklade twistemål: utbedjande mig derwid öppen talan, samt rättigheten att uppgifwa de witt-

nen, hwarmed klagomålets sannfärdighet styrkas bär: Öfwertygelsen om Eder Kongl. Maj:ts höga och af hwarje medborgare djupt wördade känsla för rättwisans skripande tillärer mig icke ett ögonblick tweka, det Eder Kongl. Maj:t skall i nåder anbefalla en fullständig och laglig undersökning, samt derigenom lemna ett nådigt skydd åt dem, som, utan andra medel än warm och liflig känsla för sanning och rätt, wäga hoppas på deras seger och ett billigt straff åt dem, som wäldsföra samhällets heligaste förbindelser.

Med djupaste undersåttliga wördnad, trohet och nit framhärdar,

Stormåktigste Allernådigste Konung!

Eder Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och trofastigste undersåter

Niklas Arswidson.
genom

E. U. Lundberg C:son.

enligt förut i underdånighet ingisfwen Fullmakt.

Förestående afprifts enlighet med den till Kongl. Ecclesiastik-Expeditionen ingisfne huswudskrift inlyttar

Ex officio,

Pehr H:son Ström.

(Slut. c. a. g.)

Afjustik.

Försök till dewiser på några Gulklappar.
Till en wif Guldsmed, en uppsmålt ring med motto:

Ut dersöre några här i Norden smärre gullringar finnas wara i bitar sönderbuggna, det har wäl häraf sin orsak, att någon wårdsibbs eller eljest hederlig man, emot de andra sina wederslikars wana, anten sjelf i uppehålles eller annor nöd har sina ringar sönderstykat eller dem till någon löpsman och handlande samt tarfwande man försålt. Så har och anten någon ihjelslagen eller eljest dödad hederlig man kunnat på såttet lemna eller missa någon ring och andra honom sedermera beswerlemna.

Björners Nord. Hjeltetrybnd, pag. 70.

Till en wän med ett blad af den nya Argv
anmälan och prenumerations sedel för
nästa år; jemte en almanacka för tus
sen år med motto:

Den tid, som åtgår, innan dessa wilkor upps
yllas, beräknas som wantig prenumerations tid.

Förteckning på böcker, som finnas i
Mademines Länbibliothek, pag. 8.

Till en Snusshandlare med present af
Stockholms Dagblad för i år, jemte ett
besman, med motto:

Jag är så mycket obestribigare en materiel
warelse, som jag väger 13 Lispund Victualiewigt.

Wlx filosofiska försök, pag. 17.

Till en Stolgoße med boken: om det las
tinska språkets lärande, med motto:

Lifwäl borde det vara twertom, såsom och hwar
och en lärare wiserligen torde göra, som med för
stånd wil gå till wäga.

Trendelenburgs Gref. Gram. pag. 54.

Till en pensionsförestånderska med Convers
ationsbladet, jemte ett ark papper,
med motto:

Käll sort dö pti livrä ave-vu la? Snä kyng
pti käye u schekri lä fras, kö schö rö repete as
ör perdy.

Straafs Fransyska Grammatica, pag. 7.

Till en förlofwad flicka med en Spegel.

Jag knappast wet en bättre gåfwa,
En mera klar och trofast häfwa
Att en förlofwad flicka ge,

Än dessa gläde, der hon kan se,
Hur dåligt kindens blommor le,
Hur barmens hwita wägor swalla,
Hur täkt dess mörka lockar falla.

En Wälare med penseldragen
De stöna leende behagen
Knappt teäna kan upps ett år,
Swad här på dagnablicket står
Fullfärdigt uti denna spegel,
I ljusets drägt med dygdens pregel.

Nu händer och, en flicka glömmar,
(När man är kär, man ofta drömmar)
Hur hon ser ut, och derfor må
Hon någon gång för spegeln stå
Att pregla in, hur ögon blå

Snunder swarka lockar tindra,
Och såsom twenne stjernor glindra.

Så mottag denna ringa gåfwa,
Den utan smicker skall er lofwa.
När Ni deri har sett er bild,
Så tänk: den lika klar och mild
Står speglad i er sästmans hjerta. —
Slit skänken nu i fröjd som smärta.

Till en flicka med en Lilja.
Kndät är reban blommans stengel,
Fast hon namn af Jungfru bär,
Så nämns Lucifer en Engel
Fast han fallen är.

Till den grånade förtjenssten med ett
par wigtffälar.

Precis som denna wägfäl är och werlden,
Lättsinnigheten, dårskapen och dården
I hbjden stiga mer och mer,
Då dygdens wägfäl, tyngd af sina wården
I djupet sjunker ner.

Till Granflaren med ett Bistkorf
från Hans Excellence C., med motto:

Jag tror, att denna anställda högtidlighet, ni
gjort för min skull, skall bliwa mera fullkomnad,
om det tillåtes mig att öfwerwara den sjelf.

Flagello Meronz'tto: Roman af
Flamén, 1 Del. pag. 18.

Underrättelse för Respektive Prenumer
anter af denna Tidning.

Redaktionen har ansett sig förbehållande i tid nämna
i synnerhet för Prenumeranter i Landsorterna, att
äfwen nästa år emottages prenumerations å denna
Tidning, men blott för det första halfåret, emedan
Redaktionen beslutat att derefter utgifwa en ny Tid
ning i större format och efter en mera utvidgad
plan, hwilken, utom den litterära och juridiska st
denna Tidning eger, äfwen kommer att innehålla
alla under stundande Riksdag förekommande ämnen
af wigt.

Prenumeration å Kometen för nästkomman
de halfår emottages i Stockholm hos Herrar Nor
man och Engström med 2 R:dr 32 s. Banco
och i Landsorterna hos Herrar Postförwaltare med
1 R:dr B:co förhöjning, såsom postportofrihet.

Stockholm,
Elméns & Granbergs tryckeri.

R o m e t e n.

N:o 104.

Lördagen den 29 December 1827.

Novitz-lagan.

Jag är på lull,
Inne jag qväfs, hu! jag swindlar omfull.
Å! huru gerna jag sute
Bröder, derute!

Intet jag ser;
Mörkt är för ögat. Bror Betz! följ mig ner.
Sätt på mig hatten och kappan.
Hjelp mig på trappan.

Stynda nu dej!
Kunde till dörrn wi blott hitta! Men nej!
Hur wi än leta och bliska,
Finnes den icke!

Rännsten, du blå!
Var ej så djup, jag nog stupar ändå.
Lysen, I lyktor, och sågen
Wandraren wågen!

När det blir dag,
Sommer jag hem wimmelkantig och swag.
Ej till mitt möte på saten
Står sillsalaten.

Pudrad i mull,
Duffig och kall för mitt kumits skull.
Råsan, den swider och blöder,
Kliff utaf bröder.

Stopp, som jag glömt,
Det skall bli ert! jag dock älskar er ömt.
Tömmen, ack, tömmen för ågarn
Spjåda bågarn!

Swag är min hand,
Spiller wigt ut den på dukens rand.
Händer och armar mig swifa,
Venen tillifa.

Freja, som tog
Falkwinkar, och fring i rymberna drog,
Kunde du kraft mig förlåna
Krypa på knåna!

Sträckte jag och
Benena ut, de ej bure mig dock.
Ledsam, att döden först bringar
Gudarnes wingar.

Bröder, som ha'n
Haglat och swirat med mig beta dan,
Hjelpen er wån ur rännstenen
Åter på benen!

Turken.

Ifrån Turket kom en dag
En Herre hem igen.
Der gifwes, sade han, en lag,
O! om wi egde den!

Man tager hustrur, som man willer
Förutan minsta twång;
Brunetta, blonda, och dertill
Ett dusin på en gång.

Freddömdt! skrek Fritz helt utom sig,
Hur dum är lagen här!
O Broder, det förargar mig,
Att ingen Turk jag är.

Frun såg på honom stålmit och tog:
"Hvad infall får Du nu?
"Min stackars man! du blesve nog
"Den råta Turken, Du!"

Handlingar, rörande kyrkoherde, walet i
Normlösa och Herrberga församling
af Linköpings Stift d. 27 Maji 1827.
Första häftet. Stockholm, Resenius, 1827.
(Slut fr. N:o 102.)

Detta är alternas hufvudsakliga innehåll. Vi
hafwa ansett oss ej böra intaga mer, än hvad som kun-
nat upplysa sjelfwa frågan. Allt omdöme, såsom
ännu för tidigt, lemna wi derhån; rättast synes wäl
wara att målet till utredning öfwerlemnas åt werlds-
lig rätt. Något för skarpa hafwa wi tyckt bondens
påminnelser wora, ehuru skäl förefunnits, men en
mildare ton hade kunnat lika frimodigt frambara
samma sak inför thronen.

Om man kan säga, att dessa och dylika klaga-
mål icke alltid gifwa det bästa begrep om ett con-
seqvent handlingsfätt, så torde de äfwen i ett an-
nat och kanske ännu större affeende förtjena upp-
märksamhet, och det är: tillwaron af den högst
beklagliga immoraliteten hos allmogen. Ty
föreställom oss för ett ögnablick werkligheten af ett
dylikt corruptionssystem, der ähraren för accord,
för mutor, för brånwin, genom lösten eller hotelser,
drages åt den sidan, der han kan förmoda sig ega
den mesta winst, och hvad skall man tänka sig om
hans religiösa, hans moraliska känsla? Med hvad ögon
skall han wäl betragta sin själasörjare? Hvad gagn
skall denne kunna uträtta? Med hvad uppbyggelse
tråda upp för sin församling? Och om det wore
en eller två, som detta gällde, men wi se ju, eller
åtminstone rykteswis höra omtalas, att hela försam-
lingar på detta sätt wilja låta sig beståas, att den
första frågan till en profwande, sedan han wäl gått
ned från predikstolen, varit, om han will på förhand
ingå contract, i annat fall har han ej några röster
att påräkna. Har man ej hört förtälsjas, huru af-
dankade corporaler, försupna och af sig komma land-
hushållare, länsmän, ja mutade bönder från andra
sofnär rest omkring för att wärfwa röster, att brån-
win utdelats före och efter Gudstjensten, ja under
sjelfwa walet i kyrkan! Uro och berättelserne öfwer-
drifne, så ligger ända deri någon sanning. Hvad

ändalykt skall wäl detta taga? Och likwäl är det
från de landliga hebdorne, som det öfverderwade,
religiösa sinnet borde inlörmma i statens ädror och
gifwa desamma förnyadt lif. Det war en tid, och
deraf finnes ännu glädjefulla spår i de diupa stogs-
trakterne och i de Norra provincerne, dit ej förberf-
wet ännu hunnit sprida sitt gift, då ej förberf-
sin prest, ej denna prejiande Embetsman, som honom
påringas till en skattdragande börda, utan en lä-
rare, en underwisare på hans wäg till ewigheten.
Då han så gernat gaf allt och uppoffrade allt, i den
innerliga öfwerlygelsen, att han tillbaka war åstfad,
att hans prest wille i allt hans wälgång. Då war
ej frågan om mitt eller ditt. Den ene war lika wil-
lig som den andra till inbördes underlyd. Hwar
och en, som besökte läraren, blef wäl emottagen och
undfågnad. Hans hus war ej stängt för någon.
Ett inbördes förtroende, en fast sänja rådde öfwer
allt. Och då först kunde läran från prestens läppar
hafwa kraft. Då först kunde fromhet och gudäfrus-
tan uppspira ur de hufwiga freisarne, och en redlig
landtbrukare stika ut i werlden en arbetsam, drift-
tig och sedlig son, hwilken, i hvad yrke han ingick,
behöll sina hemseder och de läror hans själasörjare
i honom plantat. Man hörde då icke omtalas dessa
iåbragder af rån och mord, som nu tyckas lifsom
öfweröfswamma wårt land. Accorder woro då ännu
sällsynta. Presten war åstfad, dersöre sig han, hvad
han behöfde, och hade nog. Men då walde man sin
själasörjare icke af andra bewekelsegrunder än hjer-
tats; den bästa, den wärdigaste, den som bäst före-
måde frambara ordet, och war känd för en rättfäs-
sens wandel.

Huru skall nu detta onda häfwas? Omom
författningar, nya sätt till prestwal och så vidare?
Wi tro detta ej wara till nyttest, äfwen med förut-
sättning, att de kunna wara de möjligen bästa.
Här gäller som öfwer allt: bokstafwen dödar, men
anden gör lefwande. Först och främst en strängare
rätt af Consistorierne, att ej hafwa misstund med
dem bland sitt stånd, som föra ett lastbart lefwer-
ne. I stället för att minska, skulle detta sätta stån-
det i ett mera åstfadt anseende. För det andra en
reform i affeende på våra Seminarier. Efter wår
tanke borde den så kallade prestexamen underlyd
wid universiteterna, och wara ganstaf alswarsam. Der
kan man och räkna på mindre personligt intresse och
wäld, härledda från slägt eller bekantskaper. Ses
dermera inga andra bland dessa, utexaminerades, an

tagas till prestes, än de, som utmärka sig för en moralisk lefnad. För det tredje ett bättre ordnad och jemnat lönings-sätt. Men framför allt och för det första, och som är det hufvudsakligaste, och egentligen angår massan af åhörare, en ansvarigare religions-undervisning i skolorne. Ty lägges der ej någon grund, kommer den sedermera aldrig. Ty vi må hafwa millioner! länsmän och polices och ordningsmän, och garnisoner, och monitörer, och censors och Revisorer och tidningar med alla sina facta, vi komma ej ett hårsmån längre; blott från Christendomen och den allena har allt stort, allt ädelt, allt dygdigt och sannt härflutit, hvarswer vårt land kan vara stolt, blott genom densamma kunna vi hafwa hopp om att ännu fortwara som ett sjelfständigt folk, blott genom densamma återknytes det band mellan lärare och åhörare, som nu den falla egoismen, litit sönder i tusende sinom tusende stycken.

Och när har man att förbida några kraftfullare åtgärder i detta afseende? Det borde väl vara Ståndet sjelft, som allraförst omfattade denna sak med ett ihärdigt ansvar. Men hwarom wittna i mer eller mindre mohn våra Prestvärdsten eller våra Riksdagar? I sällhet för att gripa in i det hela, krigar man om detaljer, och då man ej har annat att frambara ur sitt hjertas fatabur, framdrager man projekter om, huru landsvägarne i riket böra göras rätta, om ej för annat, åtminstone för att göra resekomfostnaderne för de walda Riksdagsmännen några skillingar billigare, eller och twistat man om den rätta tiden, när tjenstefolk skola flytta, huru deras prestbetyg skola styliseras, eller slutligen, då man har intet annat att säga, uppskraplar man en hög af wältalighets-tyraser, från hwilkas thron man föredrager om någon medalj, eller minnespenningsskänke öfwer någon wiss märkelig tilldragelse.

Och dock finnas det tusende, hwilka tro sig kallade att både i ett, som i ett annat afseende ega förmåga, ståtlig och nog christelig sinne för att leda, såsom Pastorer, en hel församling på sanningens och ljusets väg. Låt blott ett Pastorat af något nära halt blifwa ledigt, och wi skola se från alla möjliga håll sökande anmäla sig. Då torde det icke alltid blifwa fråga om, hwad godt och hwad nyttigt hafwen I utträttat inom den krets, I varit, till edra åhörare uppbyggelse? Med hwad kraft, med hwad samwetsgranhet sköten I edert kall? Wägar i edra ögon den himmelska såden mer än den

jordiska? Utan hos åhöraren; hwad bjuder ni? På hwad accord will ni ingå? Eller å annan ort; hwad rekommendationer, hwilka gynnare kunnen I ega? Hafwen I varit Informatorer eller Husbredikantter hos de och de förnåma Herrarne, eller ären I slägtningar till den och den högt uppsatte mannen? Finnas några vägar, ja några ännu aldrig så förborgade stigar, dem man ej går, och dem man ej uppsöker för att ernå sitt mål?

Har man och icke egt exempel, de mest säsansväckande, äfwen i våra tider, på dylika händelser, då bankrutterande prestor, af sitt stånd föraktade och snart sagt förskjutna, trängt sig till pastorater, se att sedan blifwa till en ewinnerlig samsläkt för sig sjelfwa och till en landsplåga för sin församling. Likaså litet det bör vara likgiltigt för en Biskop hwad pastor han skall emottaga i sitt stift, ty äfwen häri bör hans talan höras, likaså litet bör det wara likgiltigt, hwem som honom påskickas.

Intet kan wara angelägnare för en Regering, äfwen der Råd gäller, än att tillse det dugligheten och förtjensten framhållas och sättas på sin tillbörliga plats, och det nersliga lyxföskriet, det ännu nersligare rekommendations-wäsendet, der det ej talar för sak, utan för person eller enskilda tycken, må tillbakawisas. Eller kanske skulle det ej betyda någon ting? Då betyda ej eller Christendom, moral och samwete något, och då blifwer allt för oss likgiltigt.

Presterne äro statens tjenare, heter det. Wi medgifwa det gerna, så länge Staten lefwer för något högre än: det timliga. Ty dertill är Ståndet kalladt att waka för upprätthållandet af samsundets idella fida, såsom ett sammanbindningsmedel med en högre werld. Men upphör Staten att hafwa detta till sitt hufvudsökemål och sitt lifselement, då äro presterne des slafwar, då hafwa de fränträdt sin kallelse och sjunkit ned från sin bestämelse. Men dem tillhör också att agta på sitt kall och ej låta det förnedras, icke frysa för jordisk winning, gunst eller ärebetygelser, icke förlora ur sigte sitt mål, i annat fall träffar dem snart det wälförtjenta fördrag, som eger sitt naturliga uppböf i den högre fordran man har både på deras kunskaper och moralité. Men alltför bedröflig blir denna auktion, der man nödgas widtänna moisafsen.

Swär uppå den i Kometen N:o 91 fram-
skåda fråga till i Kyrkolagsfarenheten
erfarne män.

(Inskändt.)

Då en befullmäktigad Kyrkoherde, efter träffadt
accord med företrädarens Stierbhus, tillträder sitt
Pastorat, förån nådåren efter företrädaren till ån-
dalupit, läser ej kunna nekås, att han tillträder sitt
embete, ehuru icke den åtskjande lönen. Wid så-
dant tillfälle är det åtminstone inom Wexerås Stift
uti Circulaire af den 27 September 1813 föreskrif-
wet, att Contracts-Prostarna, utan ferstildt på-
minnelse, skola hålla inventering till den nya
Kyrkoherden, och Kongl. Brevwet af den 23 April
1773 föreskrifwer, att Tro- och Huldhets- samt Tjenst-
eden omwärfeligen måste afläggas innan embete till-
trädes. Derom har åfwen Wexerås Stifts Presters-
skap erhållit ytterligare erinran uti Circulaire af d.
14 Dec. 1791. Contracts-Prosten synes således, så
wål i afseende på inventeringen, som embetsedens
emottagande, hafwa rätteligen, enligt gällande Lagar,
förfarit. Den enda åtgärd han tillåtit sig utöfwer
Lagens föreskrift är den, att uti ett kortt tal inprom-
tu hafwa lyckönskat den tillträdande, och derefter låst
Fader wår och wålsignelsen, men huruwida denna
åtgärd kan föranleda till en förtjent skrapa, har
man swårt att inse. Deremot synes Biskopen sjelf
med skål kunna tillämpa sig den admonition, som
wår Store Konung Carl XI låt utgå till samtliga
Rikets Biskopar, och som ännu läses i Kongl. Maj:ts
Bref d. 19 April 1695 så lydande:

”Som Kongl. Maj:it i erfarenhet kommit, att i
hela ett, ja ibland 2 år, skall anstånd afwas med
Kyrkoherdars installerande i församlingarne, hwil-
ket Kongl. Maj:it intet utan serdeles misnöje kan
anse; ty ehuru icke allenast ett gammalt bruk har
warit, att en äldre och förnämre alltid insatt en
ung Kyrkoherde nfi en församling, utan är jemwål
sådant enligt med Kyrko-ordningen, hafwande slitt
med sig then nytta, att församlingen ther igenom
får se sin Kyrko-herde wara ordentligen sänd, och
fallad, och blifwer så bön gjord till Gud om hans
Åmbetes lyckosamma förrättning, samt kan Kyr-
kones tillstånd wid thet tillfället noga skärskådas
och Kyrko-herden för ögonen wisas, honom och an-

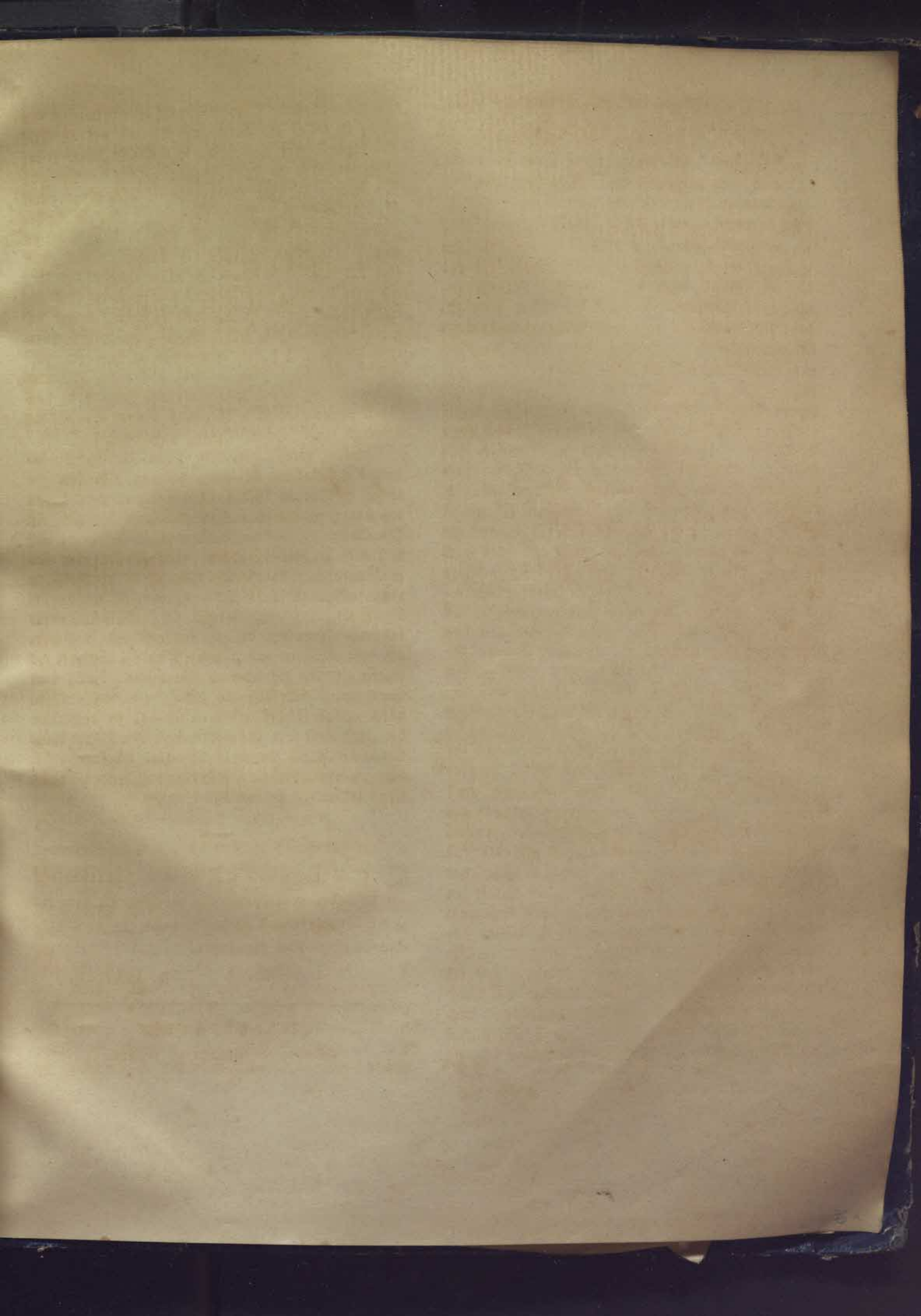
dra wederbörande i framtiden till ett rättmätigt an-
swar; så följer dock intet just ther af, att en Bis-
kop nödwändigt sjelf måtte insätta Kyrko-herdar,
blifwande slitt i Kyrko-Lagen gjordt wilforligt;
fast mindre är thet försvarligt, att sådant må-
fse när en Biskop finner behageligt eller för sig be-
qwämtligt, fast thet woro ett eller 2 år, sedan en
Pastor wärfeligen tillträdt sitt Åmbete, hållt ende
thet till Essentiale officii icke mera nödwändigt är;
och efter så lång tid förlopp kan wara ett best an-
nat tillstånd än så Pastor först thitkom, synes det
wara en öfwerflödig tjänstaktighet, at wisa, huru
then skal ingå i huset, som reban en god tid haf-
wer theruti bodt, utan är fast bättre och försvar-
ligare, när Biskopen sjelf intet kan komma, at han
sådan installation låter förrättas genom Prostarna
i rättan tid. (Se Wilffman, pag. 304).”

Häraf synes, att rätta tiden för en Kyrko-
herdes installation är inne, då han tillträder sin
tjenst, och bdr en Biskop så mycket mindre kunna
twela derom, som han sjelf wantligen inwige till
sitt åmbete så fort han derå erhållit fullmakt, och
tillträder det innan nådåren efter företrädaren åro
tilländalupne. Löneberäkningen hörer icke hit; ty
man installeras icke till Lönen, utan till embetet.
Tiden för lönens tillträdande är i församlingarne
bestämd, åfwensom det är fullkomligen bestämdt,
att enka och barn hafwa ingen Laglig rättighet till
nådår efter en Kyrkoherde, som aflidit förån han
ännu hunnit tillträda sin lön. Hela den anförda
casus twes således reducera sig till en confusion
hos Biskopen, som icke gjort wederbörtilg skinnad imo-
lan embetets och lönens tillträdande, och som i sitt
begrepp om installation fastat mer afseende på tjens-
stens lekamliga än andeliga element.

—
Af förekommande skäl får man tillkännagifva,
att Kometen med denna dag upphört. De som re-
dan prænnumererat å nästa år, behagade i Boklä-
dan återtaga sina penningar,

Redaktionen.

Stockholm,
Elméns & Granbergs tryckeri.

Kommentar

- 1825 ¹⁰/₁ Annalen - Fortsætelse af Tidningen Komæta, en fa²
 kulla Argus (den 3de) forfatter - Akustik (Argus m. m.)
- 2 ⁵/₁₀ Mædels. Nyheder (uden i Særligt, Egenskab m. m.) - Fortsætelse af utvækkelse
 af begrebet om Stat - Akustik (Særligt i Danmark
 om a² a a.)
- 3 ⁸/₁₀ Mr. Nyph. (nyheds m.) - Om Jorderi - Lille Nyph. (som to den 5
 utv. tidkuffte) - Akustik (Det nye Liden)
- 4 ¹²/₁₀ Mr. Nyph. - Nattem (vers) - Recensian (Mr. Shakespeares verk)
 - Akustik (Spekulationer)
- 5 ¹⁷/₁₀ Mr. Nyph. - Om Tidningens Tidning (fortsætelse)
 Om Dagbladets disposition -
- 6 ¹⁹/₁₀ Mr. Nyph. - Rec. Lærebog i Geografien og Calculus - Lille
 Nyph. (Særligt for nord Old Tidning) m. m. - Akustik (som den
 stor af O. Gruben.)
 (Ansigtsgrundten)
- 7 ²²/₁₀ Mr. Nyph. - Kort Beskrivelse af Nyheds Liden for 1823. - Recensian
 (Klages Liden. m.) - Den nye Sætersommen (Droff)
- 8 ²⁶/₁₀ Mr. Nyph. - Tiden Komæta (Mædels) - Rec. dagbladet
 (om Sætersommen m.) - Akustik (alleens om den 3 Tid)
 Mædels Klages og Nyheds (vers om Argus S. Argus) -
- 9 ²⁹/₁₀ Mr. Nyph. - Nyheds end af den forlagte Liden afdeling af
 Nyhedsverk. (forts. 10) - Isländska Melodin i Boken af
 Dr. Maore m. - Akustik i Reguleret (vers)
- 10 ²/₁₁ Mr. Nyph. (Barbarum. Tiden 1de og m. m.) - Om en nyh. igjennem
 af Argus
11. ⁵/₁₁ Mr. Nyph. - Om den nye Religionset (forts. 13) - Akustik:
 Kærlighets Jessor. - (Palatin) -
- 12 ⁹/₁₁ Mr. Nyph. - Den gelæste Tidningen - Nyheds end den tv. Tidningen
 (forts. 13)

22 11/12 *Mr. Mylert* - *Vae populi, vae Dei* (Larsen &)
Jean Bapt. Robin (p. 23) (*Figulus Sardus* (p. 23))

23 17/12 *Mr. Mylert* - *Aburtik* - *In hornuþkufuraru glerata*
ielga (nær þau þádruga is)

24 21/12 *Mr. Mylert* - *Uedhugngun* - *Sann Smidlu* - *Rec.*
Sann. Tiedler - *för Vitunskap og Konst* - 8 h. ut. -
Aburtik (afh. um de dyri þom i beblen omtalar under
Thunbergs *suprem* uty af *Kajlandu*)

25 24/12 *Mr. Mylert* (Theater) - *Nægu Reflex.* und *hæugd* *Tea*
in 8° h. af *Sann* *inf* *af* *hæugd* - *ann* *væt* *fædrum* -
land *lag* *stæning* *i* *ant* *af* *nægu* *hæf* *flægt*. (Puf.)
Gealp. 26, 27.

Den *der* *mmad* *skolan*. "þy ad sum" *H. Part.* 1823. 242
- *Þægu* *tæ* 25. *De* *þm* *þ* *learmas* *guleftan* - *Det* *Stom*
Tidning *skalan* - *Nægu* *væl* *mentu* *þilænskun* *þan*
tæ *publikum* -

26, 27 31/12 *Mr. Mylert* (Teater) - *Rec.* *Næcho* *Ark* 12
Nægu *þan* - *þæ* *þæ* *ant* *af* *þæ* *nægu* *ant*. (Tidning -
þæ)

John & Peter Dec 36 1826

1825 27

2 m 45 91

John 1825 18

Fehlmann's Postpaid Thomas

Walt & Sons Dec 20 1827

William 64 22 29

San Francisco

1827

- 1 Art. Geschichte | fr Kapuziner
- 2 Klarstein (Jahrb.) (mit suppl. für Niklas
(alt. Part. Kalender)
- 3 Rechnungs handb. of Pötenblat 3
- 4 Die Ein. o. a. m. a. t. of Auckassamer i. a. t. ut
Stappshandl.
- 5 Inf. Koache Art. Jouti vanujs omitteln
- 6 7/8 An. auf. a. u. t. h. o. l. i. c. B. o. t. h. o. n. e. t. y. / S. 11
- 8 Akurt. S. h. n. h. y. t. l. o. s. H. y. n. u. s. p. a. A. r. g. u. s.
- 10 h. o. n. o. T. h. e. o. r. e. m. n. o. t. i. e. n.
- 11 Akurt. h. y. s. P. r. a. n. l. e. t. i. o. n.
B. o. r. n. S. t. o. r. t. h. o. n. e. t. y. / Akurt. N. i. r. g. i. n. i. m. u. s.
o. p. t. u. s.
- 13 Inf. (Mat. Argus III) von Auckassamer
- 14 on monument of Balthan 8 17
- 15 Ein arg. a. m. e. n. t. o. f. f. e. r. o. n. s. o. m. i. t. t. e.
A. h. e. r. s. t. e. t. (o. m. C. h. a. r. l. e. t. s. N. a. j. o. n.) p. 16
- 16 An. - M. a. t. h. e. m. C. o. n. d. P. r. e. s. e. n. t.
- 17 - J. u. d. N. a. j. o. n. - M. o. n. u. m. e. n. t. u. m. o. f. f. e. r. o.
B. o. l. e. m. a. n. (M. S.) - P. o. l. i. t. o. l. o. g. i. e. - T. u. r. p. i.
T. e. r. p. e. d. i. c. t. o. r. e. o. f. T. u. l. i. n. d. b. e. r. g.
- 18 On octodocin & V. Mark, St. P. e. t. h.
- 19 On de typha ofuys. of T. J. u. d. h. e. t. e. t.

1825

2 Om a's inf i dauskan

3 Lett myktid om Harnes appoatis ood Lovn och
in a H. 5. In Grettis skaptan af Lovn och
konstlari in lett - Bismittlari i Drottinn
om ho konsten - (Lett) harnes gretts
skapt annog a part of Attention harnes gretts
skapt - I Romme Encyclopedique 10

4 Rec aprus. of Shakespeare

5,6 Om Tidnings Lindens (Linn. uppsattnas)

6 Om Grabns Lump anstalt annonst

7 Rec B. Hagens Sant Her 2 del

- Den nya Scleresman (Inf.) om Tidnings Skap
varne

12 Magt om Av Teatern

16 Litterära Myktid fr. Berlin Wallemark han
afordrat Journ. at Attention

17 $\frac{26}{11}$ an Dram. Teaterns brund

- akunlike atid ur Argus i Olympen

21 Harmars skapt utdelajen nyttat om
minuten honorabile i Av akad.
och argen noteren derom Jann pastur

23 En tidnings skiffrans yktista utisa

mai jag skad harnes
och om argen Jann

24 an ij lagty akad afh i sprata

25 Magra Reflex niand in afh. i 8 huf
Suca Jann 26 27

- Den Summa Skolan

- Behans Det Stora tidnings skapasit

20-27 $\frac{32}{12}$

Re Noahs ark

1826

- 2 Det naturlige o af opfindelse af Skonst och
pacten
- 3 om naringsfulden (Skra) fort 5
- 5 Paratation af den Dag Abbejanda
- 6 om aphaend i Svea 8 h) and af
24.25 af Komiten 1825 af
fort Svea
- 7 Tve Svea i and af art norra
Tunkan om Munniskans fort af
less fort
- 8 Tve Resonfulda af Noahs Ark i Skatshatens
pacten af UA (Jaktmark)
- 9 Om den Julia i and af den nye uppe af
Futhings Saga
- 10 Cain (efter Lord Byron) upup.
- 11 om rehto karvont | 12-13
- Ann. om substra i Amalia i Helony
efort af Futhings Saga
- 12 King Salome o Gens Nam Marcolfus
- 13 hunder mynter 4de upplage af Futhings
Saga i Amalia i Grenskann sidan den 3^e
i Amalia sidan 1825 i sin fort

- 13 Supplementum ten King Salomo ark Mar
Loffus i 4/12 af Jakkemuth
- 14 In Anstossaten Horrige
- 15 Akustik. im Harkly. Tidningen Förel 18
- 17/18 Praktisk afven 2, 1. K. Nya Mealan
- 19 Hand har de Argus goud fri ord
- 22 Forklarung (med Argus des andre smärskriften
samt skrift)
- 24 Praktisk, Satir af Comite.
- Akustik med Argus
- 25 (Det med Argus)
- 27 Humor af Mathias Weygenstäl
- 29 Reflexioner med art. Dramatik }
Harkly, Part 23, 7 i denna nummer (April)
- 30 Minutans quallarne ac
- 31 Om Anonymiteten (i tidningsforfattarna)
- 33 [art Om Argi 5 Nator i literaturum]
- Akustik Om posten Phosphorska
- 34 Skärda Anmärkingar. (an Tegnissens)
- 35 Dee Lura qh. I } blandis med skrift
4142 - qh. II } o atterkommer oss
44 Om formulagan o ten made skrift af Clas Rametsson
Lagforordning, (Tyrskföret) af Clas Rametsson
- 41 - Natur har la her a la beaux art et
(Fronskt annalen. mms)

46. Head from *Vindgæs* on *mus mus* and *lemmings* 77
 Nest *thola*
48. Spores *Dum* & *lyde* of *spor*
- 56/57. *Fragmites* of *in platensis* *thorund* (2nd ed?)
52. Part of *wood*. 7. *fin* *Konstun*
lunach *sepra* 53 54
54. Part of *Preliminary* *finn*.
 — *Annus* *Moral*. *Paroch* *over*
55. *om* *any* *fact* *typ*
56. *om* *any* *fact* *typ*
57. *om* *any* *fact* *typ*
58. *om* *any* *fact* *typ*
59. *om* *any* *fact* *typ*
60. *om* *any* *fact* *typ*
61. *om* *any* *fact* *typ*
62. *om* *any* *fact* *typ*
63. *om* *any* *fact* *typ*
64. *om* *any* *fact* *typ*
65. *om* *any* *fact* *typ*
66. *om* *any* *fact* *typ*

1845
 2. *om* *any* *fact* *typ*

- 67 In Akad hand 10 dec 68
 - akuslike (mat argus)
- 68 Akuslike in hantson pueris odong gratul
 in pte Kousals ju 7 sapraningy
- 69 Granchar noted inid byatpuf alar
 of probolowu solerw
- 70 Om Mupbery & km
 - om Am unu lts aeformun (pauw. 1884)
- 72 In Sun in Olympe the Gule (formun)
- 73 Lora 9 h
- 74 Schwefle Vollerfarpe of Shudaly /ofung
 - K.V. 11 0a Akad hand 12 dec 12 9 0a
 12 7 0a
- 75 Om Omulation (mat argus)
- 76 ²³/₇ Koiten (pauw)
- 78 Azarna of Aug 3 aft
- 80 2 and of Lora napt of m 13 Sid 45
 - Mollusk annimen utz of Nord Tiddle
- 81 Hamlet Torridow) nyppe for Klant ham
- 82 Am Hamletouche tynke hndrr. nntouen
 mat argus
- 83 Malum ofun of 18 Th
- 84 Akuslike (mat argus) i and of ham 18t
- 86 Mauped) ^{11/10} an Gypu. Guntle
 ofun of 18t
- 87 Reflexe - K. Hof. Kiderstun 89
- 88 Juns Baggan + 89
- 89 Gmudray of Jut Kunt of 18t
- 90 In arguslike atyphite in flant
- 91 Kayes threp 3 del 92 56 92
- 92 Lora 10h 93
 - Weller Ven of 2 Buss

- 93 Akrost (see August in letter J. Martin)
 s. 95
- 95 am. of letter of present Akce
 — Aug. Masarik in plates Kometa
- 97 Mosark
- 98 Akrost i. and of Masarik
- 99 Hymn of Akce from letter H. Post
 100 — — — — —
 101 — — — — —
 102 — — — — —
- 99 dupl. of Akrost in Aug. Sings
- 100 (Dup) an present in Nyma) s. 102
 — i. and of August 101
101. Akrost. En kept hesperis
 from (om. H. Akce)
- 102 Akce i. with do. chess nets 103
- 103 M. Masarik. Benedek
 — Akrost Warm of det from T. Sings